

[Miljøministeren]

Med hjemmel i den ændrede lov vil der bl.a. kunne indgås aftaler om tilskud til en natur- og miljømæssigt rigtig drift og pleje af marginaljorderne. Lovforslaget skal endvidere styrke den statslige skovtilplantning, som også er af væsentlig betydning for friluftslivet.

Det er regeringens mål, at skovtilplantningen bliver væsentligt forøget, og at skovene bliver undergivet en god og flersidig skovdrift. Det er vigtigt med en rimelig balance mellem den statslige og den private skovtilplantning. Den statslige skovdrift og Skovstyrelsen har en afgørende opgave som henholdsvis samarbejdspartner og myndighed for det private skovbrug.

Forslaget til en ny skovlov, som Tinget behandlede i forrige uge, vil sammen med dette lovforslag styrke muligheden herfor.

Der er flere ordførere, der har været inde på sammenhængen mellem lovforslaget og de støtteordninger, der foreslås i skovlovsforslaget og i Landbrugsministeriets lovforslag, som vi behandler i dag. Jeg vil fremhæve, som det også er kommet til udtryk i lovforslagets bemærkninger, at der forudsættes udpeget skovtilplantningsområder som led i regionplanlægningen. Retningslinjerne herfor vil blive udarbejdet i samarbejde med bl.a. Landbrugsministeriet.

Ligeledes er landbrugsministeren og jeg enige om, at vi, når den nærmere administration af de enkelte støtteordninger skal fastlægges, vil udnytte eksisterende ekspertise, viden, administration og forskning og undgå at opbygge overlappende enheder.

Ordførerne har i dag rejst en række spørgsmål, som vi må diskutere nærmere under udvalgsarbejdet. Der er i mange tilfælde bred enighed her i Tinget om, at der skal gøres en sammenhængende indsats til gavn for naturen og friluftslivet. Derfor ser jeg frem til, at denne enighed vil slå igennem under udvalgsarbejdet, og derfor tror jeg også, vi kan forvente et fornuftigt og frugtbart samarbejde om lovforslagene.

Der har derudover under debatten været rejst forskellige problemer, og selv om mange af tingene jo skal drøftes videre i udvalget, vil jeg da godt lige svare på det af fru Dorte Bennedsen stillede spørgsmål: Kan vi nu forvente, at disse 400 områder har samme prioritering? Eller spurgt på en anden måde: Bliver friluftslivet nedprioriteret i forhold til erhvervsloven?

Jeg vil gerne gentage, som det også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at lovens fire formål er sideordnede. Hensynet til friluftslivet indgår således med betydelig vægt i det fremtidige arbejde. Det er vigtigt, at man ikke betragter varetagelsen af friluftslivets behov som noget snævert, dvs. noget, som udelukkende retter sig mod erhvervelse af egentlige støttepunkter for friluftslivet. Lovforslaget giver ikke alene mulighed for at erhverve fast ejendom til fritidsformål, men giver også Miljøministeriet mulighed for at bruge en del af bevillingerne til driften af sådanne ejendomme, herunder støttepunkter, informationscentre osv., altså ligeværdigt.

Der har været rejst spørgsmål om økonomien i denne forbindelse. Det er også et spørgsmål, vi skal drøfte i udvalget, men lad mig sige, at indtil der med vedtagelsen af erhvervsloven er skabt hjemmel til egentlige naturgenopretningsprojekter, vil der ud over de hidtidige projekter blive startet nye projekter for ca. 9 mio. kr. Miljø- og Planlægningsudvalget bad mig i marginaljordsberetningen om at fremkomme med forslag til marginaljordsprojekter på 300-400 mio. kr. over en 5-6-års periode. De midler, der nu er afsat til erhvervsloven samt Landbrugsministeriets støtteordninger, som suppleres af EF, vil være medvirkende til, at dette forslag vil kunne udarbejdes.

Der har ude i landet vist sig meget stor interesse for naturgenopretning. Skov- og Naturstyrelsen har således modtaget ca. 170 forslag til sådanne projekter fra amter, kommuner og organisationer. Tøndermarsken er et af de største projekter, som skal gennemføres, og Skjern Å-arbejdsgruppen har netop fremlagt de projekter, der kunne tænkes at skulle bruges til at føre Skjern Å tilbage til dens naturlige løb - for at nævne bare nogle af de mange forslag.

Det kan ikke skjules, at den debat, der har været om bræmmerne, fører tankerne hen på vandløbsloven, således som en af ordførerne gjorde opmærksom på. Vandløb har forskellige funktioner. En af de vigtigste er at aflede vandet. Det kræver, at de bliver vedligeholdt med passende mellemrum. Vedligeholdelsen kan visse steder kun ske, når der er mulighed for at færdes langs bredderne og at oplægge opgravet materiale her. Derfor kan vandløbsmyndighederne bestemme, at der udlægges såkaldte banker på op til 2 m, hvor der ikke må dyrkes, hegnes eller bygges. Det kan ske erstatningsfrit.